

Potpuni neuspjeh talijanske ofenzive.

Brzobjavne vijesti.

Balkan.

Talijani sudionstvojn kod blokade.

Brindisi, 25. oktobra. (D. u.) Prama ovamo stiglo bezbrižno brzobjavnoj vijesti sudionstvojn kod blokade bugarske obale i talijanska mornarica.

Ruski car i bugarski kralj.

Kopenhagen, 26. oktobra. Car Nikolaj zabranio je nošenje bugarskih redova u cijeloj Rusiji, te je nalazio, da se imadu brisati iz ruske vojske bugarski kralj i princa Boris. Svi u Rusiji nastanjeni Bugari u dobi od 15—45. godine, koji žele postati ruski državljanji, moraju ustupiti u rusku vojsku.

Rusija protiv Bugarske.

Kopenhagen, 26. oktobra. „Berlingske Tidende“ donaje iz Petrograda preko Pariza: Sa stalnošću se vidi, da je Rusija započela pomoćnom akcijom za Srbiju neposredni petak. Požlje potankosti nisu poznate. Ipak se svaki čas očekuje vijest, da su Rusi započeli iskrcavanja na Bugarskoj obali u crnom moru.

Albanske bande u Crnojgori.

Lion, 26. oktobra. „Progres“ javlja iz Cetinja: Više manjih albanskih banda preslo je crnogorsku granicu kod Ziana. Crnogorske su ih čete napale i raspisale. Na bojnom je polju ostalo mnogo mrtvih i ranjenih Albanaca. Crnogorski su gebiet nematni.

Odlučnost ministra Bratlianu.

Zürich, 26. oktobra. „Zürcher Post“ prima iz Bukaresta: Nema sumnje, da je odlučak austro-ugarske ofenzive protiv Srbije bio ikkada nesporazumljena. Na čelu srpskog stožera stoji još uvijek srpski časnik. U crnogorskoj vojsci služi mnogo srpskih časnika. Sve su operacije poduzete dogovorno sa srpskim stožerom. Srbija donasa ratne troškove kak i prije. Ruski je poslanik Giers bio opozvan, jer je bio bofestan. Kralj i narod žele borbu i pobjedu. Treba im poslati teškog topništva, lerne i četa, te će se onda moći uvijediti, što oni mogu uz pomoć saveznika.

Iz Beograda.

Frankfurt, a. M. 26. oktobra. Otvrdnjav posloje je „Frankfurter Zeitung“ ovaj dopis iz Beograda: Prošet Beograda vira Avala pruzo putniku stotine dokaza samprirnogoj junstva i najžešće hrabrosti, kojima su se Srbi opirali njemačkim četama, koje su ih odinud konačno istjale. Mnogo je dneva trajao boj za Ciganski Otok; mnogo se je junackih čina dogodilo s jedne i s druge strane dok smo mogli potisnuti srpske čete i njihova nestajana pojačanja iz posljednjeg okopa, posljednjeg mostobrana. Iste njemačke ukovnije, što su pred 200 godina unisile Beograd po princem Eugenom, zauzele ga i jesenas.

Neprijateljevo topništvo bilo je uzidano na visovima za gradom i pucalo je do krajnjeg hipa. U zaplijenjenim četivama na bocičeru i Vračaru našli smo jos privratne kugle i hiee, što njihovi topdije nisu mogli na vrijeme ispaliti. Našli smo na potresnim podzidima velike engleske i francuske brodske topove. Med Beogradom i Avalom po svim lumcima i brijevima svjedoke bezbrižni redovi srpskih vojnika, kako su morale naše čete otmirati neprijatelju metar po metar zemlje, često smo bajonetisani klanjem.

Srpsko junastvo ipak ne može ovog rata da odoli nasim premoćnim teskim novimima. Njima jedino moramo pripisati svoj sadanji uspjeh. Nase zavjodništvo nije izlaze nose sokolove krvrim gubicima. Naš najprije izlize na svaki pojedini srpski vojnik pravu kislu grozdinich usijanich kapljica svakog kalibra. Prevoz tolikog spinstava osporuje nam napredovanje, ali izvagarava nam pobjedu. Silnih poteskoćahaj premanjastje teskih topova i munarja, jer u Srbiji ima malo dohribi cestara, mnogo biata, gora i divljih suma. Zem-

ljiste, gdje moramo operirati je najžešće, što se samo pomisliti može. Jaki gubici, što je neprijatelj pretrpio u pozicionim bojevima za Beograd site ga, da stedi malobrojne si čete. Tako mogli smo u posljednje dane neočekivano mnogo napredovati.

Na svoje oči video sam, piše dopisnik, kako gruvaju već njemački topovi protiv Kosmaja. Kosmaj jeste je brdina, čiji će nam posjed osigurati zauzeće željezničkog ogranka Mladenovac-Vajveo.

Srbi se nijesu nadali da im raspoloživo tolikim brojem topova svake vrste, te je jedan njihov zarobljenik izrazio svoje i sveopće razočaranje ovom izrekom: „Nijemci čine da sve prije svrše njihovi debeli topovi i pokušaju se tek onda, kada naši ne mogu više, da se opru. Prošlog puta nijesu imali toliko liih nesretnih četiv“.

Obrane Crnogore.

Bugano, 26. oktobra. Na članak o Crnojgori u „Idea Nazionale“, odgovara crnogorski generalni komandant, Eugen Popovici, u odlujem pismu, u kojem popija predbacivanja, da je držanje zemlje dvojbjeno. Najveći dio crnogorske vojske, oko 50.000 momaka, nalazi se u Novom Bazaru i Sandzaku i u okolici Višegrada, da šite lijevo srpsko krilo i da zapriječe Austrijska put. U Albaniji se nije nikada upoviralo više od 7—8000 momaka. Sada je tamo samo 4000 vojske. Osvojenje je Skadra bilo potrebno, a i samo stanovništvo ga je zahitjevalo. Prijateljski je postupak protiv Albanaca samo znak dobrote i mudrosti. Crnogora bi morala imati i rijeku Bojnu, da providi zemlju sa potrebitim živežom. U ministarstvu nije bilo ikkada nesporazumljena. Na čelu srpskog stožera stoji još uvijek srpski časnik. U crnogorskoj vojsci služi mnogo srpskih časnika. Sve su operacije poduzete dogovorno sa srpskim stožerom. Srbija donasa ratne troškove kak i prije. Ruski je poslanik Giers bio opozvan, jer je bio bofestan. Kralj i narod žele borbu i pobjedu. Treba im poslati teškog topništva, lerne i četa, te će se onda moći uvijediti, što oni mogu uz pomoć saveznika.

Grčki prjestolonaslijednik u Solunu.

London, 26. oktobra. (D. u.) Reuter javlja iz Atene: Kraljević Gjivo otputovao je u Solun.

Novo mjere u pomoć Srbije.

Pariz, 26. oktobra (D. u.) „Figaro“ javlja iz Atene: Iz diplomatskih krugova donaje se, da su vlasti sporazuma odlučile, da će poduzeti nove i valjane mjere u potporu Srbije. Iskrcat će odmah jakie bojne sile, te je Engleska obećala, da će poslati odmah mnogobrojne čete i znatnu množinu ratnog materijala.

Izjava rumunjske vlade.

Bukarest, 26. oktobra. „Vitorul“ objavlja izjavu vlade, u kojoj ova razlaze svoju dosadašnju politiku. Danas se već ne govori o narodnom dostojanstvu, već samo o stranci, koju vodi Filipescu, a koja ide za tim, da zbaci vladu. Dužnost je vlade, da uzdrži zemlji potrebni mir i da u tu svrhu upotrebi sva sredstva, što su joj na raspolaganje. Vlada je pokazala, da ne želi uvesti u zemlji opasno stanje, ako ne bude skrajna potreba. To ne ovdisi o njoj, već o nemiranjima, koji su u zemlji. Redarstvo je zabranilo svakom skupljanje ljudi na ulicama. Proti preksitjelima će se ostro postupati.

Srpska vojska.

Petrograd, 26. oktobra. „Novoe Vremja“ donasa članak o srpskoj vojsci. Srpska vojska broji u mirno doba 80.000 momaka. Za vrijeme balkanskog rata sbrabrala je vojsku od 300.000 momaka. Pošto se onda pozvalo pod pusku i drugi poziv, to se računaa, da je srpska vojska bila brojila poia milijuna. Konecm 1914. bilo je nesposobno 150.000 momaka. Pjo-

gasti je tifus unistio 50.000 vojske. Srpski se gubici računaju na 200.000 momaka. Mir, što ga je sada Srbija uživala, bio je upotrebljen samo za to, da se popune pomankarja. I zadnje su pričuve popovane kod oružja, a istotako 17. i 18. god. mladići. Ove se nove čete računaju na 150.000, tako da sadašnja srpska vojska broji 300.000 momaka. Uz pomoć svojih saveznika je Srbija postavila svoje topništvo na prijanju visinu.

Italija i Balkan.

Milan, 25. oktobra. Talijansko je novinstvo potpuno sporazumno sa najveštijem rata Bugarskoj. Svi listovi naglašuju, da je korak vlade bio neizbjeljiv. Navještenje rata je obećanje, što ga je vlada učinila Srbiji, a zadnji događajji na frontu dokazuju, da su sva sumnjajanja bez temelja. Zahitjev, neka bi Italija poslala čete na Balkan, biva svakim danom manji. Rat protiv Bugarske jest pottrebe, a ne rat mržnje. Sto se Grčke tiče, vlada će svoje saveznike u svemu energično podupirati.

Rusija ne će doći Srbiji na pomoć.

Kopenhagen, 26. oktobra. Ruski ratni ministar Polivanov i nadzapovjednik general Ruski izjavili su se protiv sudionstvovanja ruske vojske na Balkanu, te svoje mnjenje time podpiraju, da za sadašnje okolnosti nije moguće oslabiti rusku frontu. Radi se o tome, da se na Kaukazu poduzme nova ofenziva. U petrogradskim su vojničkim krugovima mnijenja, da sadašnje čete iz Galipolija mogu tako priteći Srbina na pomoć.

Pritisak u Ateni.

Amsterdam, 26. oktobra. „Daily Telegraph“ javlja iz Atene: U pregovornima sa poslanicima entente postavio se ministarski predsjednik na stanoviste, da Grčka kao neodvisna država ima pravo, da obdrži oboruzanu neutralnost. Četvornici je sporazum računao uvjet, da će Grčka držati se saveza napram Srbiji, nu posto se Grčka u toga ne drži, ne će n ententa moći biti napram Grčke prijazna. Grčka vidi, da bi u slučaju kak bi pošla u rat protiv Bugarske onda na nju navailo i centralne vlasti, na što poslanici vele, da će se ententine čete postaviti između grčkih i austro-njemačkih četa. Dalje se pita, čemu je Grčka mobilizirala, ako ne će navaili na Bugarsku i ako hoće ostati u dobrim odnosajima sa Turskom i centralnim vlastima. Mora se iz toga zaključiti, da je Grčka mobilizirala, da napadno ententine čete izahrlpa. Reuter javlja: Opći je utisak, da će Grčka odbiti i zadnju ponudu entente. Grčki poslanik u Londonu nema o ovoj stvari nikakva službena saopćenja. Londonski listovi donjavaju iz Atene, da će Grčka jedva onda napustiti svoju neutralnost, kada bude uvjedita, da je ententa poslala dosta četa u Srbiju i da su ove obavustje napredovanje vojska centralnih vlasti u Srbiji, posto se u Grčkoj nastoji izbjegnuti tome, da bi se njihove čete borile sa onima centralnih vlasti.

Ententa.

Reakcija u Rusiji.

Kopenhagen, 26. oktobra. Upriv reakcije u Rusiji sve to više raste. Poznati reakcionarni političar, član Dume, Samplovski, organizator „Crne Bande“, bit će imenovan ratveljem redarstva, a urednik ultrakonzervativnog lista „Kjesto-ko“ Skovreov, dobit će vrlo važno mjesto.

Engleski kralj na putovanju.

Le Havre, 25. oktobra. (D. u.) „Vingtime Steele“ javlja, da je preključer stigao u Le Havre engleski kralj, te da je pregledao razne engleske logore. Navečer je zapustio grad.

Talijansko spoznanje.

Lugano, 26. oktobra. Cabassino Renda, koji je 10 godina zastupao u Ber-

linu listu „Giornale d'Italia“ istupio je iz uređništva. Renda je u Berlinu uživao velikih simpatija, te je iz političkih uzroka imao prošle zime dvoboj sa glavnim urednikom lista „Idea Nazionale“, Monicellijem. Isto je istupio iz uređništva Santo Ferraris, jer veli, da list služi pojedinim ličnostima, a ne interesima zemlje.

Događajji na moru.

Zračna navala na parobrod.

Kristianija, 26. oktobra. „Sjofavts Tidende“ javlja: Parobrod „Ringholm“ iz Bergena, koji je dne 14. oktobra stigao u Tine, bio je popodne napadnut od jednog cepelina. Zrakoplov je bacio na parobrod 3 bombe. Nije bilo ni ljudskih ni materijalnih žrtava. List komentira ovaj čin dosta oštro, te veli, da se ima samo pukom slučaj zahvaliti, što se momčad i norveški brod ne nalaze u morskoj dubini. „Vossische Zeitung“ dodaje ovome, da se tu ne radi o njemačkom zrakoplovu, nego da će to bit bio engleski zrakoplov.

Potonućje talijanskog broda.

Pariz, 26. oktobra. (D. u.) Prama vijesti „Matina“ iz Soluna potopljen je talijanski parobrod „Scilla“ od podmornice.

Torpediranje brodova.

Pariz, 25. oktobra. (D. u.) Prama jednoj vijesti bio je torpediran od njemačke podmornice u kanalu La Manche jedan brod koji je vozio 50 ambulanca.

Köln, 25. oktobra (D. u.) „Kölnische Zeitung“ javlja iz holandske granice: Dne 20. oktobra bio je torpediran i potopljen od njemačke podmornice engleski transportni brod kod otoka Wight. Mnogobrojni su se vojnici potopili.

Atena, 25. oktobra. (D. u.) Prama vijestima listova potopljen je engleski transportni brod „Market“ sa 1000 engleskih vojnika i municijom kod Tsagesi, u blizini južnoistone obale solunske lukov. Spasena su 83 momaka.

Trajanje ratova u IX. vijeku.

Trajanje jednog rata najčešće se onda odredi, ako se uzme kao početak rata onaj dan, na koji je uslijedio navještenje rata ili kakva druga objava. Trajanje rata računa se samo do onaa, kad su obavustjavana neprijateljstva, dñke u glavnom dok je zaključeno primirje, ali ne do definitivnog zaključka mira, koji je u mnogo ratova uslijedio mnogo kasnije od primirja, kojim su bile svršene ratne akcije.

Najduži ratovi bili su oni, koje su Englezi vodili protiv Francuza. Prvi je ovih ratova započeo dne 1. februara 1793. i trajao je do dne 27. marca 1802., dakle 9 godina, jedan mjesec i 27 dana. Drugi rat protiv Napoleona I., trajao je čak jedanaest godina i 13 dana, koji je započeo dne 18. maja 1802., a svršio je jedva 30. maja 1814. Da su ova dva rata mogli tako dugo potrajati, bilo je u toliko muguće, jer su ratne prilike između Engleske i Francuske bile izvanredne. Ratovi su se naime vodili na moru i u kolonijama. Samo u godinama od 1808. do 1814. borila se razmjerno mala engleska vojska u Portugalu i Španjolskoj. Najkraći rat naprotiv bio je onaj, što ga je godine 1849. vodio Austrija protiv Sardinije. Ovaj je u svemu trajao 6 dana i to od 20.—26. marca. Ovaj rat treba uzeti kao nešto specijalnoga, posto je god. 1848. bilo primirje zaključeno dne 9. augusta, a od Sardinije je bio otkazan jedva dne 20. marca 1849. Ovaj je rat bitio odlučan u ovo kratko vrijeme poznatim dvim Radeckijem pobjedama kod Mortare dne 21. marca i kod Novare dne 23. marca.

Rat Francuske protiv Španjolske i Portugala (kojima su pomogle i engleske čete pod Wellingtonom) trajao je od junja 1808. do aprila 1814., u svemu dakle pet godina i 11 mjeseci. Napoleonov

Zadnje vijesti.

Položaj na ratištima.

Budući da je austrijsko izvješće pripisalo iza ponodi to nijesmo u stanju, da ga pravodobno u cijelini saopštimo, te se ograničimo na kratki prikaz.

Austro-ugarske i njemačke čete napreduju sve više prema Čaršnici su su zarobile u nekoliko navala 4 časnika i oko 1450 momaka i zaplijenili 10 strojnih pušaka.

Na talijanskom ratištu popuštala je donokle ogrštenost u navalama Talijanaca, koji su navajivali samo još protiv tolimskog i gorickog mostobrana te protiv Krna. Ostala mjesta bila su izložena ponajviše samo topničkoj vatri i nekima navalama poduzetim neznatnim silama.

Na srpskom bojištu austro-ugarske su čete potisnule kod Visegrada srpsko-erzovske čete sve do granice. Čete vojske generala Kövessa izgurisale su visine na jugu Lazarevca, dočim su njemačke čete natjerale neprijatelja preko Arangjelovca. U brigeovitim predjelu južno Oršove prošle su njemačke čete veći dio brigeovitoga predjela oko Klisure i zaplijenile 3 topova.

Na odgovor zračnog bombardovanja Trsta naša su letala posjela 21. i 25. o. m. Mletke, koje su nabacili mnogim bombama, prouzročivši goleme štete.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 26. oktobra. (D. u.) Iz veličnog se glavnog stana službeno javlja:

Zapadno bojište:

Dne 24. oktobra izgubljeno je bilo prolazno na odmaknutom kutu Lemensila nešto oko 250 metara naših pozicija. Jučer su bili Francuzi odale opet isjerani. Zarobili smo 5 časnika i 150 momaka.

Istočno bojište.

Odsjek Illuksta, sjeverno Illuksta, opet je prekršten. Dvorac Kazimirski, koji je bio već prekinut prolazno zauzet, čitavo je u našim rukama. Ruske navale istočno Baranovića i južno Vigonorskog jezera bile su odbijene. Istočno Kulkya bile su u noći na dan 25. oktobra zauzete na južni neprijateljske pozicije. Očta ruska protunavala ostala je bezuspješna. Jučer smo dalje napredovali. Zarobili smo 4 časnika i 1450 momaka, te zaplijenili 10 strojnih pušaka.

Srpsko bojište.

Istočno Visegrada dostigli smo liniju visina Suhopara-Panos. Navala vojske Kövessove i Galwitzove napreduje dobro. Sjeverni obronak doline Rače, južno Palanke, zapovjednik je. Dalje istočno zauzeli smo Markovce, Velike Laote i Kučevce. U zadnja tri dana bilo je zarobljeno 960 Srba.

Vrhovna vojna uprava.

Bugarski ratni izvještaj.

Sofija, 25. oktobra. (D. u.) Službeno se javlja: Nase su čete zadale srpskim četama oko Skoplja odlučni poraz te su konačno zaposjele grad. Neprijatelj, koji je imao više od 500 mrtvih i ranjenih, bio je na prelaz Kačanik. Nase čete proganjaju.

Sofija, 25. oktobra. (D. u.) Službeno se javlja:

Nase su čete zauzele Negotin i Prahovo. Zaplijenili smo opskrbni magazin, 20 vagona sa ratnim materijalom. Zarobljeni je jedan časnik i 270 momaka. Princ Ćiril i zapovjednik vojske bili su u Skoplju svečano dočekan od sveukupnog stanovništva. Oduševljenje bilo je neopisivo.

Razne vijesti.

Oko Gorice divlja borba, vrši se treća bitka na Soči. Kao kod prve i druge, tako je i kod treće stanovništvo mirno i podnosi hladnokrvno odjek sa bojišta i pozdrave, što ih neprijatelj šalje u grad. Raspoloženje stanovništva je najbolje, a ne hoji se sada ničesa, niti ne će u buduć. Stanovništvo se junacki drži i stoji na svom mjestu. Sada ima u Gorici oko 12.000 stanovnika.

Sabiranje ratnog materijala, kaučuka i vune. Predsjedništvo ovdješnje podružnice Crenog Kriza i gospojinskog odbora za ratni opskrbni otposlalo je u ovom mjesecu centralnom odboru za sabiranje ratnog materijala 300 kg predmeta iz kovina: oko 480 kg kaučuka i 510 kg vune i odrezaka sukna otposlalo se opskrbnom uredu ratnog ministarstva, te je već u to ime primilo odgovarajući zahvala.

Predsjedništvo zahvaljuje najopliješim darovateljima, što su dosada već toliko predmeta poklonili, te preporuča, da i u buduću preporučaju ovo patriotsko sabiranje, te moli, da se predmeti šalju u

društveni kancelariju, ili da se ih tam prijavljiva pa će ih dati digniti predsjedništvo samo na mjestu gdje se nalaze.

Pouka za invalide u Hrvatskoj. Hrvatska se je vlada pred malo vremena izjavila pripravnom, da otvori kurseve za invalide vojnike i to za bankovni posao osiguravajuća društva. Za časnike bi takav kurs trajao četiri mjeseca i to bez obzira na njihove predstulje, a istokako bi kurs trajao četiri mjeseca za momake, koja je dovršila najmanje vjstu pučku ili građansku školu ili četiri razreda srednje škole. Pouka bit će besplatna.

Moratorij Francuske produljen je do 31. prosinca 1915. Poslije trika kani francuska vlada urediti priore.

Postl. br. U 155/3/15.

U ime Njegova Voličanstva cara!

C. kr. kotarski sud u Buzetu po tužbi funkcionara državnoga odvjetništva kao javnoga tužitelja protiv Ane Maljevac radnička tužiteljica protiv L. D. Z. iz god. 1897. br. 89. u prisuću funkcionara državnoga odvjetništva Bigalio kao javnoga tužitelja nakon glavne rasprave danas provedene, a na osnovu prijedloga učinjenoga od tužitelja, da se uporabi zakon

sudio je:

Anu Maljevac, ženu Josipa iz Roča, jurkažnjena radi prekršaja o hrani,

krivom:

da je dne 30. proslog augusta otposlala u svrhu prodaje iz Roča u Pulu mljeko, koje je bilo navodnjeno, te tako, u svrhu zavaravanja melnuu u promet predmeta, koji su izgubili na svojoj hraniosti, dakle prekršaja predviđenoga u § 112. Z. L. D. Z. iz god. 1897. br. 89. te biva zato na osnovu istog paragrafa uporabom § 261. i 266. k. z.

osudjena

na 30 (trideset) K globe promjenjive za slučaj neutjerivosti u tri (3) dana zatvora te na plaćet postupnih troškova i onih ovršne kazne među kojima za trošak analize iznos od K 15. Osim toga ima se naznačena presuda na osnovu § 21. netom spomenutog zakona na trošak optuženice proglasiti u „Hrvatskom Listu“ u Puli.

O m i s s i s .

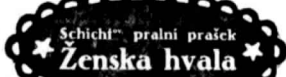
Buzet, dne 29. septembra 1915.

Vivoda v. r. Dr. Volarić v. r.

Kupujte žigice

„Družbe sv. Ćirila i Metoda“

Podupirajte Družbu!

Dobiva ga se svuda!

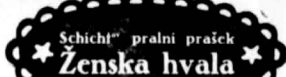
Schicht-rublje = Ratno rublje

Cijeni i najbolji način pranja:

Žamoči rublje nekoliko sati ali preko noći s praškom „Ženska hvala“. Žatim peri kao obično. Samo malo mila — najbolje Schichtovo milo znakom „Jelen“ je potrebno, da se najbježe rublje dobije.

Prištedjuje posao, vrijeme, novac i milo.

Ominol je najbolje sredstvo za pranje ruku, u kuhinji i u kući.

Dobiva ga se svuda!

HUMORESKA ČICA JOSE.

Slavna većina.

(Dalje.)

— No one su se stale i rukama i nogama oprati tomu „taskavom“ pozivu u maće tako časno i nada sve cijenjeno društvo. Bit će, da ih stan je Ziga opazio bio kroz prozor, jer se je za čas stvorio kraj njih sav zadivan i crvenih obraca poput kuhana raka.

— Hvala bogu, što ste dosle! — stao je muciati i klati kroz zube. — Ajte sa mnom u sobu, jer se vijednici upravo spremaju nasoj kući, da te svojom pjesmom, majko, počaste i ismeno ti čestitaju, jer znadete... majko...

— Znadem, znadem, kakove ludorije... — Jaj, jaj! — zavikne Zigina supruga očnjeno. — U nas stan se spremaju? Bože, Bože, što će biti od njega? — Ta ne lajati tako! — stao ju je Ziga miriti. — Ajte u krenu, pa kad vas opaze, ne će nikuda! Zurite se, jer eno kao da se već dižu od stola!

Što im je preostalo? Teška srca, proti volji i gotovo s nekom odvratnošću pođoje za Zigom i Gaštom, nastojeći, da prikriju svoju unutrašnjost i silici se, da

im izrazaj lica budu što prijazniji i zadovoljniji.

Tek kasno u noć se je društvo razislo. Ziga, njegova žena i punica bili su zadovoljni, jer su ih još na rastanku u sav glas uvjeravali vijednici, neka ne budu u brzi, jer da je povisica Zigine plaće tako sigurna stvar, kao što o Grhavac što sigurno stoje.

Kod kuće su Zigina djeca spavala najsladji san, a isto je tako spavala i djevojka iz susjedstva, koja bi otičeno dolazila da „čuva“, kad bi Ziga i njegovi izlazili. A kako i ne bi terdo spavala? Za to je i prvi pijetli bili z-pjevali, kad su se Zigini povratili sa „slave“ u svojoj domu.

Kad se je ujutro Ziga Grlica pobudio i bacio pogled na sat, skoči sa kreveta kao pomaman. A nije ni sala, jer je upravo bilo prošlo osam sati, a on bi običavao dolaziti u uređ već odmah iza sedme, pošto je imao najkasnije do sedam i po da uredi i otpremi službeni listovnu posu. Njegova je žena bila još u tvrdom snu, a nije se bila bome još ni punica digla, premda je običavala uvijek prva bila na nogama. A tko da im to uzme za zlo, kad su tek malo ne pred samu zoru poljegli.

Ne časeći ni časa — a zajutarko dakako ni govora — spremi se Ziga i pohri u uređ, kao da ga vile gone. Bio je u nemalom strahu, što će biti, kad eto nije bilo otpravo posle, a imao je upravo danas za otpremu silnih i važnih spisa za kotarsku oblast, a jedan dapače i izravno za županiju.

U općinskom je uredu našao dakako već sve činovnike i stražare. Neugodno ga je dirnulo, kad su se očijunili svu vrnela na nj, kad je usao, a primio svu je, kao da je načelnik nešto malo dobro i zaklimao glavom. U njegovoj je sobi već čekalo na nj mnoštvo ljudi, jer je danas bio ponedjeljak i dan, na koji se redovito izdaju marinske putovnice, a taj je posao od vjatkada već obavljao Ziga.

Na veliko svoje čudo opazi, da na njegovu stolu nema nikakvih spisa za postanski otpremu, premda se je dobro sjećao, da ih je jučer bila čitava gomila. Upravo je litio da upita stražara, kuda ih je nestalo, kad se protura do njega blagajnik i razjasni mu, kako je on — blagajnik — nješto njega — Zige — otposlao jutros svu poštu, jer da je dobro znao, e će Ziga nešto malo zakasniti u uređ, pošto je noćas oko dva sata čuo sa

ceste njegovo pjevanje. Zigi bude odmah nekako lagano oko srca i on se najusrdnije zahvali blagajniku na njegovoj ljubavi i dobroti.

— Da, da! — odvrati blagajnik. — N zato ću vas umeliti, da mi večeras iz uredovnih stvari nešto malo pomognete, je sam prenatran poslom te pravo i ti znam, gdje mi je glava.

— Drage volje! — odvrati Ziga, ako ne od srca. Ta već sad je jedva čeka na onaj čas, kad će moći opet u krevetu da se „posteno“ prospava.

Posao sa marvinskim putovnicama nije mu danas ni najmanje isao od ruke k obično. Prati su mu podhrtaivali, ijičeno mu obilazila vrućina, vedje mu se i protivio sklapale, a glava, oja za nasrednj glava htjela je u njoj na sve rasprsnu, takozvato je u njoj na dve strane pucketalo ključvalo, ključalo, šumjelo i ozvanjalo, i zlodulac mu se nekako „bunio“ kao što još nikad dosad, jer Ziga Zigica nije običavao ostajati tako kasno u krčmi, a je manje pili preko mjere, kako je eto morao piti za volju gospodi vijednicima, kojim je kao „domaćina“ morao dobrim p njerom da prednjači.

(Dalje slijedi.)